

[Søren Andersen.]

når det er gjort fra anden side, synes jeg også, jeg vil være med i laget.

For mig at se er det nu alligevel mærkeligt, at det har været så længe for statistisk departement at komme til det resultat vedrørende de omtalte undersøgelser, og at der må en ny lov til, og det er mindst lige så mærkeligt, at ministeren ikke har rykket for resultatet. Jeg nævnte selv, at både i september og lige forud for lovforslagets fremsættelse havde ministeren spurgt, om undersøgelsen var afsluttet, men han havde fået benægtende svar. Jeg forstår ikke, at ministeren ikke har grebet ind her.

Endelig skal jeg fremsætte nogle principielle synspunkter vedrørende kommissionsarbejdet. Jeg har forstået, at det er en kommissions opgave at kulegrave problemerne og afgive en betænkning; hvis denne betænkning ikke kan blive enstemmig, må der fremkomme mindretalsbetænkninger. Det er det, der er sket her. Jeg har ikke forstået, at det absolut skal være en kommissions opgave at blive enig. Det er i folketinget, man skal søge at nå til enighed, og ansvaret for, om der gennemføres en lov efter kommissionsarbejdets afslutning eller ej, er ministerens.

Svend Jørgensen: Jeg skal kun sige til det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, at mit standpunkt til zoneudligningen er nøjagtig det samme i dag, som det har været tidligere. Vi har i fjor taget konsekvensen deraf og fået begyndt på udligningen, og når vi får de oplysninger fra statistisk departement, som vi mangler, vil arbejdet med udligningen kunne fortsættes.

Socialministeren (Strøm): Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen sagde, at vi var sprunget fra planen om zoneudligningen. Vi er ikke sprunget fra, men det ærede medlem ved, at dette problem for os har været kædet sammen med gennemførelsen af en almindelig folkepensionering. Vi har ikke, som det ærede medlem har villet give det udseende af, lovet, at vi pludselig ville gennemføre en zoneudligning. Vi har sagt, det skulle ske gradvis og samtidig med gennemførelsen af folkepensioneringen; det ved det ærede medlem udmærket godt.

Det ærede medlem syntes ikke, at vi

havde gennemført nogen forbedringer for rentemodtagerne, medens folkeforsikringskommissionen havde arbejdet. Det er ikke rigtigt. Det ærede medlem nævner stadigvæk en årlig forbedring på 300 kr. for ægtepar og 200 kr. for enlige. Hvis vi nu til forbedringerne fra sidste år lægger forbedringerne ifølge det lovforslag, vi nu skal til at gennemføre, bliver der tale om 150 kr. for ægtepar og 100 kr. for enlige. Hvis man yderligere hertil lægger den forbedring, der blev gennemført ved den påbegyndte zoneudligning — og det har man vel til en vis grad også lov til — bliver forbedringen for rentemodtagere på landet på over 300 kr. for ægtepar og over 200 kr. for enlige, og i købstæderne vil forbedringerne noget nær svare til det ærede medlems tal. Det er altså ikke sådan, at folketinget, medens folkeforsikringskommissionen arbejder, helt har glemt de ældre, invaliderne og de enlige mødre. Der er i den periode gennemført forbedringer for 59 mill. kr.; det synes jeg dog også er værd at tage med i betragtning.

(Kort bemærkning).

Ragnhild Andersen: Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen sagde, at hans partis standpunkt med hensyn til zoneudligningen er nøjagtig det samme som tidligere. En sådan udtalelse kan jeg ikke helt skrive under på. Det ærede medlems parti erklærede, at man ville give grønt lys overfor den socialdemokratiske skitse og de synspunkter, der er nedlagt i den — altså også vedrørende zoneudligningen — hvori rent ud siges, at det socialdemokratiske parti går ind for, at renten skal være ens i hele landet. Hvis derfor det ærede medlem mener at stå fast på samme standpunkt som tidligere, kan jeg ikke se rettere, end at han må stemme for det af mit parti fremsatte forslag om fuld udligning, som foreligger her i dag.

Det er rigtigt nok, som den højtærede socialminister hævder, at spørgsmålet om zonegrænsernes ophævelse er omtalt i den skitse, der også omfatter pensionsordningen. Men det er jo lige så rigtigt, at forhandlingerne i folkeforsikringskommissionen har været mange år, og at man derfor, hvis man vil varetage rentemodtagernes interesser, i højere grad må gå i gang med at få gen-